

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коломойський Ігор Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними) приписи частин третьої, четвертої статті 5 Господарського процесуального кодексу України від 6 листопада 1991 року № 1798–ХІІ (далі – ГПК України), підпункту 1 пункту 5 розділу I та пункту 7 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ (далі – Закон № 590).

Автор клопотання вважає, що оспорюваними приписами ГПК України та Закону № 590 унеможлиблюють реалізацію/відновлення порушеного права приватної власності, здійснення апеляційного перегляду справи та у визначених законом випадках – касаційного оскарження судового рішення; обмежують право особи на ефективний судовий захист; призводять до звуження існуючих прав громадян та до втручання законодавчої гілки влади у діяльність судів та суддів; порушують засади рівності всіх учасників судового процесу, а також не відповідають принципам верховенства права та недопустимості зворотної дії закону у часі.

У зв'язку із цим скаржник просить визнати:

– приписи частин третьої, четвертої статті 5 ГПК України та підпункту 1 пункту 5 розділу I Закону № 590, такими, що не відповідають вимогам статей 1, 3, частин першої, другої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частин першої, четвертої, п'ятої статті 41, частин першої, другої статті 55, статті 64 Конституції України;

– припис пункту 7 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону 590, таким, що не відповідає вимогам частини другої статті 6, частин першої, другої статті 8, частин першої, другої статті 55, статті 58, частини першої статті 126, частини першої статті 129 Конституції України.